

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnitvju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pogled na državnozborske volitve.

I.

Do malega so dokončane volitve za državni zbor. Preostaje le še Dalmacija, ki bodo volila bodoči teden svojih devet poslancev, ožje volitve v Pragi in pa dve naknadni volitvi na Češkem na mesto jednega odstopivšega Staročeha in pa jednega v dveh okrajih voljenega Mladočeha. Dne 21. t. m. dokončane bodo popolnoma in konec bodo viharium bojem, ki so pretresali vso Avstrijo. S splošnega stališča hočemo se ozreti nazaj na te volitve v jednem bodočih člankov, za danes nam je namen ostati v tesnejem okviru slovenske domovine, ter pogledati, kako so se vrstile te volitve v slovenskih pokrajinah, oziroma smo li kaj napredovali v zadnjih šestih letih.

O volitvah na Kranjskem govorilo se je že večkrat, preostaje nam torej le malo še omeniti. Pokazalo se je, žal zopet letos, da pri nas na Kranjskem še ne bode miru, da domači prepri ne more izumreti. Kakor je pred šestimi leti v skupini dolenskih mest bila huda volilna borba, tako se je letos prenesla v skupino gorenjskih in notranjskih mest, kjer se je agitovalo od nasprotne klerikalne stranke uprav fanatično proti kandidatu „Slovenskega društva“. Naj piše „Slovenec“ še toliko člankov, tega ne bode nikdar mogel utajiti, da se je klerikalna stranka oziroma „katoliško-političko društvo“ očitno družilo z najhujšimi našimi sovražniki, z Nemčurji. V dokaz samo jeden drastični dokaz, da v Tržiči je volilo l. 1885 vsega skupaj samo 16 volilcev zdaj pa je dobil vsled znanega kompromisa, kandidat naših klerikalcev 57 glasov. Muogo bi se dalo tudi pisati o ruvanji proti najzaslužnejemu našemu poslancu dr. Ferjančiču, a za danes o tem molčimo.

Pogledati hočemo raje v sosedno deželo, kjer nam bivajo bratje slovenski, ki so tako lepo in sijajno pokazali, kako krepko se je utrdila mej njimi narodna slovenska zavest, ki napreduje navzlic vsem neprijetnim oviram. Volitve na slovenskem Štajerji so nas zares obradovale. Še pred nekaterimi leti bili

so se celo v kmetskih volilnih skupinah semterja hudi boji, a značajnost slovenskih kmetskih volilcev in pa vedno bolj razširjajoča se narodna zavednost, poučila je nasprotnike, da je vse njihovo delovanje brezuspešno, da od leta do leta narašča število slovenskih zavednih volilcev, kakor to neovrgljivo dokazujejo številke. Posebno lep in vesel napredek pa se nam je pokazal v Celjski skupini mest in trgov, v kateri so se Slovenci skoraj približali zmagi, kajti bilo je samo 94 glasov razločka. Še pri zadnjih volitvah l. 1885 bil je razloček mnogo večji, kajti takrat dobil je Foregger 590 glasov, slovenski kandidat Jerman pa 369, torej je bilo razločka 221 glasov! Koliko si je pridobila tudi v mestih in trgih terena narodna slovenska stranka, to kažejo najjasnejše omenjene številke. To naj spodbuja narodno stranko, da vstrajno in neumorno nadaljuje pričeto delo in ni dvoma, da konečna zmaga mora biti njena! Nadejamo se, da se kmalu obistini izrek sedaj še podlegla narodnega kandidata: Bodočnost je naša! ter da bodo skoro lahko zaklicati: Živio slovenski poslanec spodnještajerskih mest in trgov!

Viharen volilen boj in strastna agitacija, še strastnejša skoraj kakor pri nas na Kranjskem, bila je na Goriškem. Tam se je v zadnjih letih položaj spremenil temeljito. Še pri zadnjih volitvah l. 1885 voljen je bil jednoglasno dr. Jos. Tonkli, dobil je 253 glasov od 255 volilcev. A letos padel je pod uničujočo obsodbo zavednih volilcev in jednoglasnih sklepov raznih političkih društev na Goriškem. Ker je koj po njegovem padci šel v pokoj tudi njegov organ starca „Soča“ nadejamo se za trdno, da se bode na Goriškem kmalu povrnili zopet mir in vrste domoljubov, ter bode novim močem mogoče, resno delovati za narodni blagor dežele, kateri se je v poslednjem času morda res preveč zanemarjal in se je preveč popustljivo postopalo nasproti italijanski stranki. Da je tudi v velikem posestvu prodrl Slovencem prijazen kandidat, nam je vesel dokaz, da je narodna zavednost na Goriškem tudi v krogu velicib posestnikov dobro razširjena. Seveda so tam razmere ugodnejše, nego pri nas na Kranjskem,

kjer ima malo število nemških posestnikov skoraj zagotovljeno večino v velikem posestvu.

Slovenski bratje na Koroškem borili so se juški, a žalibog bili so pri prvotnih volitvah v nekaterih krajih premalo oprezni, zanašajoči se na gotovo zmago. In tako je prišlo, da so izgubili tri občine, ki so zmatrali za zanesljive. Kako dvomljiva je bila navzlic temu zmaga nasprotnikov do zadnjega trenotka, pokazala je klaverna pisava njihovih organov, ki si sami neso upali zmagati, dobro vedoči, da slovenski može bodo stali kakor skala. Pri zadnjih volitvah l. 1885 zmagali so Slovenci Velikovško-Celovškega okraja s svojim kandidatom. Baron Pino dobil je takrat res 125 glasov proti 104 nasprotnim. A to je bil izreden slučaj in takrat zavzemal se je celo deželni predsednik Schmidt Zabierow za kandidata Slovencev! Koliko se je v tem oziru spremenilo v teku 6 let! Če primerjamo s temi števkami 108 glasov, ki jih je dobil letos slovenski posestnik od zavednih slovenskih volilnih mož, moramo reči, da nam teh 108 glasov slovenskega kandidata tehta neizmerno več nego onih 125, ki jih je dobil pred šestimi leti kandidat Slovencev. Oni nam kažejo, da ukljub nečuvenim razmeram, kakor vladajo na Koroškem, slovenska zavednost napreduje. Treba je seveda ljudstvo poučevati in obrabrevati, da ne upeša v trdem boju za svoj obstanek in to je sveta dolžnost vseh domoljubov, v prvi vrsti pa duhovščine koroške. Če bode vsak zaveden domoljub vedno in povsod storil svojo dolžnost, maramo reči, da nam Koroška še ni izgubljena.

Z veliko radostjo navdala nas je sijajna volitev slovenske okolice Tržaške. Čuli so se vznemirjavajoči glasovi o strastnih agitacijah izhajajočih ne samo iz nasprotnih, nego tudi iz zasplopljenih slovenskih krogov proti vremenu našemu Nabrgoju. Zmagala pa je konečno slovenska poštenost in slovensko domoljubje in ogromna sijajna večina, s katero je bil izvoljen Nabrgoj, pokazala je jasno, kako neosnovane so bile one čudne vesti, ki se na veliko radost vseh slovenskih domoljubov, neso obistinile.

Trnovo, za znano predmestje Ljubljansko. Prešeren sicer peva: „Trnovo, kraj nesrečnega imena“, a meni to predmestje že od nekdaj ugaja. Razprostrjen je nad njim navadno idiličen mir in ondu nahaja se še nekoliko nekdanje preljube preprostosti.

Zato krenil sem jo tjakaj. Ogledal sem si pristanišče ob Ljubljanici, kjer je bilo nekdaj v boljših časih vse polno življenja, a danes ni niti sence nekdanji slavi in nekdanjemu zaslужku, potem pa se zatekel v znano gostilno Bergantovo, kjer se toči jako dobro vino. V gostilni nesem bil jedini gost. Bilo je več Trnovčanov v živem razgovoru. Gledali so me sicer malo po strani, a ker sem se prav mirno usedel k svoji četrti vina, nadaljevali so debato s prejšnjo gorečnostjo.

Glavni predmet govoru bil je, — „nie ohne dieses“ gospod Andrej, to je kapelan Kalan. Možje so ugibali, bode li Kalan izvoljen župnikom Trnovškim, ali pa ne. Ker je pa stvar bila negotova, pričeli so znano duhovito igro „Anka-bavčav!“, ali kakor je nekadno bolje znana: „cifra-mož“. Pri tej krasni igri meče se krajcar kvišku, ali pa poklada na mizo in kdor reče „cifra!“ in ugane, ta dobi stavco. V Bergantovi gostilni bil je Kalan „cifra“, njegov neznani še tekmeč pa „mož“. In ko je tako letel krajcar kvišku, pal na tla, se zatakal in naposled pokazal ono svojo stran, na

kateri je „cifra“, vskliknili so Kačarjev oče: „Še pol litra, ker je cifra padla!“ In bili so še bolj veseli.

Jaz pa sem kmalu potem ostavil gostoljubno Bergantovo krčmo in premisljal domov gredé, kako koreninico je gospod Andrej našel, da Trnovčani zanj že tako hazardirajo, tako moledvajo, kakor da bi brez njega ne bilo rešitve, kakor da je on jedinec na vesoljnem svetu. Nevoljen nesem bil prav nič, marveč smejal sem se ironično. Misliš sem si: Bog že ve, zakaj je kozi rog zakrivil in nikdar ni koristno piti na medvedovo kožo. Gospod Andrej so sicer „en galant in fajn gospod“, pribito pa še nikjer ni, da se jim tudi ta kandidatura ne bode izjavilova, kajti človek obrača, Bog obrne, ali kakor bi se v tem slučaju smelo reči: Trnovčani krajcarje obračajo, mestni magistrat pa Kalana. In tako se je tudi zgodilo. „Cifra“ padla je pri Bergantu, padla pa tudi na magistratu, ki je patron Trnovški in je župnijo oddal drugemu kompetentu.

Ko sem čul to vest, smilil se mi je skoro gospod Andrej. Tako mlad in že toliko neuspešnih kandidatur za seboj! Toliko naporov, sedaj pa nič druzega, nego sladki kandidatski spomini, podobni onim, ki jih goji Batenberžan na svojo nekdanjo Bolgarsko, samo s tem razločkom, da je dolgoteri Batenberžan k svojim spominom priložil tudi par

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Viharni dnevi so za nami. Izmej ljutega volilnega boja, v katerem se je volilcem priporočalo, da ne treba držati dane besede, ko so poleg sladkih obetov uplivali tudi petaki, desetaki in celo višji „aki“, ko se je marsikomu glasuo na uno za šepešalo, pod kacimi pogoji se mu je nadejati odveze, ko so se sklepale zveze z nemškutarji in je v Tržiči naposled zmagal znamen „Ovbe no!“, ko je Vrhniški Obresa vsak dan dobival brezplačno „Slovenca“ in so gospodje pred cerkvenimi vratmi žnjim delali račune, koliko volilcev je že pridobljenih, ko je v Postojini zopet dr. Deu, alias Cicero, imel odločilno besedo, v Kamniku pa Pinter in Fischer, — ko je v Kranji gospod dekan, kot član volilne komisije, dobivši vest o zmagi v Škofjeliki, zaklical „Živio Loka!“, a ga je politički dostojanstvenik poučil, da kaj tacega ni dostojno, — iz tega volilnega boja vleklo me je z nepremagljivo silo v kako idilično zavetje, da bi se ondu oddahnil in pozabil vse neljube dogodke, ki so meni presedali in še bolj presedajo gotovi gospodi.

Dlje časa sem premišljeval, kam bi nesel svoja rojstva kosti. Naposled odločil sem se za

Konečno nam je še izreči nekoliko besed o istrskih volitvah. Malokje se je narod v malo letih tako probudil, tako napredoval, kakor baš v kršni Istri. Le skrajnemu, upravo barbarskemu pritisku in samovoljstvu italijanske stranke je pripisati, da nista voljena mestu dosedanjega jednega poslanca dva. Ker o tej zadevi še ni govorjena zadnja beseda, se za trdno nadejam, da se bode pred vsem svetom pokazalo, da pravica še ni izumrla, ter se dala pravica onim, ki so delali s poštenimi sredstvi, ne pa gnusnemu in strastnemu nasilstvu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. marca.

Grof Taaffe in bodoča večina.

Težavna je naloga, pred katero stoji zdaj ministrski predsednik, namreč sestaviti novo večino iz tako različnih, nasprotujočih si elementov, kakor so prišli na dan iz zadnjih volitev. Kakor se poroča, se posvetuje grof Taaffe dan za dnevom s svojimi tovariši in z voditelji onih strank, s katerih je bila sestavljena bivša večina. A tudi z voditelji nemške liberalne stranke skuša se dobiti dotika. V dvornih krogih je baje mnenje, da se bode morda še pred veliko nočjo, to je pred začetkom zborovanja, grofu Taaffeu odločiti v smislu jasne spremembe sistema. Če se sme verjeti vsem glasovom, pogaja se Taaffe z zastopniki vseh večjih skupin novovoljenih poslancev, ne izvzemši Mladočehov. Govori se tudi, da je imel te dve pogovor s pl. Plenerjem. Koliko je resnice na teh raznih govoricah, pokazalo se bude kmalu.

Zjednjena desnica.

Po kalkulih „Vaterlanda“ bodo tudi v bodočem državnem zboru zjednjena desnica brojila kaci 90 članov, v kateri bodo zastopane vse narodnosti, izvzemši Poljake in Rusine. Kam se bodo postavili Poljaki je listu še dvomljivo.

Glasovi o ministrski krizi

nečejo potihniti. Govori se o bližnjem odstopu ministrov Pražaka, Falkenhayna in Welsersheimba. Kdo bodo njih nasledniki, o tem se ne čuje še nič gotovega.

Grof Taaffe gre na jug.

Kakor se poroča, podal se bode grof Taaffe na sovet zdravnikov v kratkem na jug, ne glede na to, kako se bodo izvršila pogajanja, katera ima zdaj zarad bodočega državnega zpora.

Delegacije

sešle se bodo vsled poznga zborovanja novega državnega zpora še le v jeseni. Tako vsaj je sedaj mnenje v vladinih krogih.

Vnanje države.

Desetletnica

carjevanja ruskega carja Aleksandra III. praznuje se danes (14. marca) v ožjem krogu carske obitelji. Ob tej priliki bode car izvršil razne čine milosti, kakor je običajno ob jednacih prilikah.

Srbska skupščina

sprejela je s 86 proti 12 glasom v zadnjem branji budget in je dovolila dva milijona frankov za zgradbo monumentalnega poslopja za zbornico. Ta vsota se bude izplačala v desetih letnih obrokih.

Srbski častniki v Rusiji.

Z dovoljenjem carja podalo se bode v kratkem dvajset srbskih častnikov na Rusko, da tam pri raznih vojnih oddelkih dovršijo svojo vojaško naobraženost.

milionov, gospod Andrej pa mej barjani in drugimi svojimi ovčami potrosil nekoliko goldinarjev, zaradi katerih je bil celo pozvan na obračun, ki pa zanj ni bil baš ugoden.

V Ljubljani imamo že vodovod, tako izvrsten, da nas marsikatero mesto zanj zavida. Navzlic temu pa se nahajajo še ljudje, ki hočejo po vsej sili še „vodo delati.“ Pritegnil mi bode vsakdo, kdor čita „Slovenčeve“ poročilo o poslednji seji mestnega zpora Ljubljanskega. Kako obširno sta priobčena govora klerikalnih dveh gospodov, ki sta svoje govorke poprej lepo doma spisala in na pamet naučila, da sta mogla govoriti skozi okno, češ, volilci, poslušajte, kaj znava. No za to malenkostno zadevo pač ni bilo treba tolikega napora, zato pa tudi efekta ni bilo prav nič.

Še nekaj o pl. Globočnika izvolitvi. Pred par dnevi poslušal sem pred Gontinijevim prodajalnico pogovor Postojinskega dr. Deu-a in bivšega ravnatelja hranilnice kranjske. Dr. Deu je pravil, da se ima Globočnik jedino le Nemcem in nemškutarjem zahvaliti na izvolitvi in ako bi hotel pošteno ravnat, pristopiti bi imel „zur vereinigten Linken“, ne pa v Hohenwartov klub. Mi ga budem, pristavil je dr. Deu, z nezaupnicami na to še opomnili. Komentara k takim besedam ne treba.

Iztirana Rusa.

Iz Bukurešta se javlja, da sta bila od tam izgnana dva Rusa, namreč žurnalist Nebolšin in pa v majorja Panice procesu mnogokrat imenovani Jakobson.

V italijanski zbornici

zagovarjal je ministrski predsednik Rudini jako odločno trojno zvezo, oziroma zvezo z Avstrijo, proti napadom ireditistov Imbriani-ja in Barzilai-a. Vlada visoko ceni — rekel je — zvezo in priateljstvo z Avstrijo in bi raje odstopila, nego da se odpove tej politiki. Te besede so naperjene proti skrajni levici, ki je sicer dozdaj glasovala ugodno za novo ministerstvo, pa je trojni zvezi sovražna. Če bi torej skrajna levica glasovala proti ministerstvu, utegne nastati v kratkem nova kriza, ako si ministerstvo ne pridobi novih priateljev.

Bismarck in nemški cesar.

Posebna važnost pripisuje se posetu grofa Waldesee pri Bismarcku v Friedrichsruhe. Sklepa se, da je grof Waldersee se podal k Bismarcku na željo cesarja Viljema, ki se želi spraviti z bivšim kancelarjem. Govori se tudi, da bode cesar Viljem posetil grofa Waldersee v Altoni, ter se tam snidil tudi z Bismarckom. Razširja se celo vest o odstopu Caprivija, ter, da bi mu bil naslednik Miquel, ali da bi celo Bismarck prišel zopet na površje. Venner so poslednje vesti zelo dvomljive.

Novi pruski minister pouka

je že imenovan, namreč grof Zedlitz-Trützschler, dosedanji nadpredsednik provincije Poznauske. Grof Zedlitz je star 54 let in pripada slobodno-konservativni stranki.

Angleški vojni minister

Stanhope je naznani vladu, da bode uložil ugovor proti projektu Sir Edwarda Reedsa, ki namenava s cevno železnico pod kanalom zvezati Angleško s Francosko.

Dopisi.

Iz Gorenje savinske doline 10. marca.

[Izv. dop.] „Slovenski Gospodar“ je v svoji gospodarstveni prilogi z dne 22. januvarja — prinesel dopis, ki prerezetava okrajne razmere gornjegradske in posebno sejo tamošnjega okr. zastopa due 6. decembra l. l., ter primešava vsakemu posamičnemu stavku kopo laži. Ako smo že tako daleč, da se laž objavlja, — naj pa tudi resnica pride na dan.

V omenjenem dopisu se trdi, da so v omenjeni seji zahtevali zastopniki občin: Ljubno, Luče in Solčava, tedaj občine, ki donašajo k okrajnim dokladom nekaj nad šestino vseh doklad, naj se napravi cesta iz Ljubnega proti Solčani ali pa dovolijo oneski k tej cesti, kateri neso v nikaki razmeri k prikladam doličnih občin.

To je kup laži; — resnica je le, da so l. 1888. občine Luče in Solčava (torej ne Ljubno) prosile okr. odbor gornjogradski, naj napravi okrajno cesto iz Ljubnega do Solčave, pa na to prošnjo okr. odbor vzlič večkratnemu opominu niti odgovoril ni in tudi odgovora v kratkem pričakovati ni bilo. Na to pristopi tudi občina Ljubno, da zopet (ne-kako v drugi polovici leta 1890) poprosijo okr. zastop gornjogradski skupno vse tri občine, naj jim pa dovoli podporo, katera bi obsegala polovico prihodnjih okr. doklad, v ta namen, da bi rečeno cesto občine same popravljale in po potrebi tudi na novo gradile; to pa tako dolgo, dokler bi je omenjeni zastop ne pripoznal kot okrajno cesto in prevzel v svoje oskrbovanje.

Neresnica je, da bi omenjene 3 občine plačvale le nekaj nad šestino okrajnih doklad.

Direktni davek bil je za 1890 l. proračunjen tako: Novaščifta 2285 gld. 06 kr. — Gornjograd 1821 gld. 60 $\frac{1}{2}$ kr. — Bočna 5082 gld. 23 kr. — Kokarje 2269 gld. 82 kr. — Mozirje 5741 gld. 99 kr. — Rečica 4772 gld. 28 $\frac{1}{2}$ kr. — Ljubno 3883 gld. 21 $\frac{1}{2}$ kr. — Luče 2735 gld. 51 kr. — Solčava 975 gld. 21 kr. Torej vse vkupe 29.516 gld. 92 $\frac{1}{2}$ kr. — Na občine Ljubno Luče in Solčava spada torej dir. davka 7593 gld. 93 $\frac{1}{2}$ kr.

Je li to ena šestina? — Ali ni to več nego četrtina? — Če se pomisli, da omenjeni odbor pobira 27% okrajnih doklad, se lahko izračuni, da mu te 3 občine donašajo vsako leto 2050 gld. 36 kr. — in ker odbor obstoji že 24 let — so mu te občine že nad 40.000 gld. uplačale. Umejete sedaj g. dopisnik? — In kaj boste besedičili o oneskih k tej cesti, ki neso v nobeni razmeri k prikladam okraja? — Omenjene 3 občine so le prosile podporo, ki bi dosegala polovico njih prihodnjih okrajnih doklad!

Dalje pravite: „Zahlevana cesta čez 5 ur držiga, napravila naj bi se ob strmih zdaj levih zdaj desnih bregovih deroče Savinje z mnogimi mostovi“.

Lepo, počakajte! — pot od Ljubnega do Solčave se po sedanji stezi računi le 4 ure, ni pa misliti, da bi se po bodoči ravni cesti zdatno ne skrajšala, glede mostov pa še ni nikjer podpisano, koliko bi jih moralo biti. — Pred par leti je občina Solčava uprav na tej cesti napravila na svoje stroške most, ki je kakšnih osem metrov dolg in napravila ga je brez vsake podpore. Če se v poštov vzame, da je mecesnov les tam po ceni, se lahko sklepa da most ne prouzročuje največ troško v. Na novi cesti trebali bi pa le par mostov.

Dalje pravite: „Cesta bi potrebovala visokih in dolgih podpornih zidov in najmanj 10letne priklade celega okraja“. — Zopet jedna: Ne trdimo, da bi se cesta brez zidov zgraditi mogla, a kamen je ves pri roki, in ne dela toliko troškov, kakor v kraju, kjer se kupuje in se mora povrh še daleč voziti. Kar pa 10letne priklade celega okraja zadeva, je pa nihče zahteval ni, prosilo se je le za dostenjo podporo!

Tudi pravite: „Naj se prepustijo doklade omenjenih 3 občin brez vsakega načrta glede na pota proti Solčavi, dozdevalo se je zastopu, kateri je že mnogo na ceste in dolgi most občini Ljubno dovolil, da se tirja preveč od njega“.

No sedaj že ne pišete več o cesti, katero naj bi okraj na svoje stroške zgradil, ste si premisili — sedaj samo o dokladah teh treh občin — pa o celih dokladah. Kdo jih je pa zahteval? — Hoteli smo polovico, le polovico.

In dolgi most — no ta most Ljubenski! Ko še ni bilo okr. zastop, napravljala je gračina Gorjigrad most pri Vrbovci, most na Blizniku, dva mosta v Gornjemgradu in pa spodnji del Ljubnega, gorenji del pa trg Ljubno. Cesto pa so kmetje povsod posipavali, tudi skozi trg. Ko se je okr. zastop upeljal, prevzel je v svoje oskrbovanje takoj brez vseh prošenj vse mostove, kar jih je prej gračina delala, kakor tudi posipavanje ceste — le gorenji del mosta Ljubnega in pa cesto skozi trg je odstrigel; in tako je ostal trg Ljubno oklenjen blizu 20 let, da je moral delati gorenji del mostu in pa cesto posipavati. Ali je bilo to pravično? — je li bil trg okr. doklad oproščen? — Nikakor ne. Po dolgem moledvanju prevzel je okr. zastop cesto potem pa še gorenji del mosta v svoje oskrbovanje, kar bi bil imel storiti že o svojem nastopu. Zakaj torej oboje oponašate? saj je okr. odbor itak na dobičku, ker je vse to trg Ljubno po nedolžnem toliko let na svoje stroške opravljal.

Tudi o varčnosti ne treba toliko besed. Omenimo le, da je občinska cesta za Dretjo že, kakor slišimo, 2.800 gld. okrajne podpore požrla. Dasi-ravno je bil okrajni zastop zadolžen, se na varčnost ni ozir jemalo, če je le bila večina v okrajnem zastopu za blagor onostranske ceste za Dretjo.

Vse drugače pa sedaj, ko omenjene zatirane občine za svojo cesto proti Solčavi podpore prosijo, sedaj upije ista večina na vse grlo: varčnost! varčnost! — Vsakdo mora pritrditi, da bi bila cesta od Ljubnega proti Polčani potrebna, ker je jedina pot, ki veže omenjene tri občine, jedina žila za ves promet in v poletnem času pa še velikanskega pomena zaradi tujcev, ki pogostoma radi pohajajo Solčavo.

Naposled pišete: „ne zatekajte se k nasprotnikom“. Svetujte nam torej, komu naj se zatečemo, če hočemo do pravice dosegati. — Pri svojih bratih, pri okr. zastopu smo že trkali, pa odvrial nas je. Zatekli smo se tudi k svojim dež. in drž. poslancem — pa le mrzlo so hribovce odpravljali.

In če bi se občine še zatekle k deželnemu odboru, bi li to bila velikanska hudobija — v nebo vpijoči greh? Kaj pravite?

Končno vprašamo, ako bi okrajni zastop Gornjogradski vsako milo prošnjo teh občin blago-dušno vrgel pod klop — bi li bile one okr. doklad oproščene? Nikakor! Samo plačaj! tukaj velja — samo plačaj ti ubogi hribovski trpin, če ti rebra pokajo, a povrh napravi si še sam stezo, ki ti je neobhodno potrebna — na svoje stroške, ko se vender celo v Bosni delajo ceste na skupne stroške.

Svetujemo le še nekaterim gg. udom okr. zastopa Gornjogradskoga in pa „Gospodarjevemu“ dopisniku, da kar želite, da bi njim drugi storili, to naj tudi oni drugim storite.

Iz Polja pod Ljubljano, 13. marca
[Izv. dop.] Bralno društvo tu pri nas lepo napreduje. Do sedaj imeli smo le začasni odbor. Zadnji ponedeljek 9. t. m. pa smo imeli prvi občni zbor, katerega se je vdeležilo nepriskovanovo veliko število

udov. Izvolili smo si stalni odbor sedmero udov. Izvoljeni so bili naslednji gospodje: G. Jos. Mercina predsednik, g. A. L. podpredsednik, g. Fr. Kavčič tajnik, g. Ig. Mercina blagajnik, g. Ant. Valant knjižničar, gg. Ivan Rozman in Ant. Škofic namestnika. Upam, da bode naše društvo dobro napredovalo. Marsikomu izrekati bi se morala tu zahvala. Upam, da dobrotniki, ki so kaj darovali ali so kakorkoli kaj pripomogli, da se je postavilo društvo na krepke noge, nabajajo v lepem začetku že zahvalo, in da imajo blaženo zavest v senci, da so spolnili svojo narodno dolžnost. Bog daj mlademu bralnemu društvu mnogo podpornikov.

Domače stvari.

— (Radovednež) nam piše: „Slovenec“, ki se je prikazal pretekli četrtek na večer v Ljubljani in prišel vernim in tudi kaki neverni duši po deželi v petek v roke, se poteguje za našega prevzvišenega škofa, češ, da on ni tak, kakor ga „Narod“ riše, in da je mej veleposestniki volil zase in tudi kot pooblaščenec, a ni volil nemškutarskih liberalcev ampak — čuje! konservativce. No daleč smo došli. Že dolgo smo pričakovali, da se bode „leib journal“ vender jedenkrat oglašil za svojega najvišjega poveljnika in dokazal s fakti, da taisti ljubi, ne bomo rekli vse Slovane, ampak vsaj Slovence, da mu je pri senci naš napredek, da so torej krivične pušice in krivično sumničenje, ki naletava na našega premilostljivega škofa od strani Narodovcev. In kaj smo pričakali post tot diacrimena rerum? To: „da je prevzvišeni škof volil konservativce in ne Žveglja in bar. Tauferja. Ko bi se ne bali prevzvišenega gospoda žaliti, bi ga za toliko pohvalili, da je bolji, nego množica njegovih podložnikov, kapelanov in župnikov, ki so se po Notranjskem in Gorenjskem bratili in pajdašili z nemškutarji. Ali ker bi ta hvala v resnici ne bila dosti vredna, jo opustimo in se drznemo le prav ponizno uprašati: Koga bi bili prevzvišeni gospod knəoškof volili, da sta Žvegelj in Tauferer nemčurska konservativca, Staré in grof Margheri pa po „Narodu“ priporočena našnjaka?

— (Trnovskim župnikom) bil je v včerajšnji seji mestnega magistrata Ljubljanskega imenovan gospod Ivan Vrhovnik, župnik v Št. Gotgartu. Ker je gospod župnik Vrhovnik rodom Ljubljancan in ima še le 36 let, bode gotovo ustrezeno vsem tistim taranom, ki so si žeeli mladega župnika, ustrezno pa tudi vsem župljanom sploh, ko se bodo v kratkem preverili, kako izvrstnega dušnega pastirja so dobili.

— (Akad. društvo „Slovenija“) bode v pondeljek, 16. tega meseca imelo mašo zadušnico po vitezu dr. Miklošiči, svojem častnem članu, katero bode daroval prečastiti gospod dr. Fran Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, v „Alserkirche“ nasproti bolnici.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) došlo je letno poročilo nje izvanakademične (II.) podružnice v Gradci. Z mladeniško naučnostjo za našo družbo delujoči tačasni prvomestnik napominane podružnice, ravnatelj v p. Fran Bradaška, piše v tem poročilu: „Letni zbor smo imeli 1. t. m. v gostilni „Neu-Graz“. Gostilničar nam je bil jedno sobo za ta večer prepustil. Bilo mi je draga, da se je zbral lotos precej udov in tudi gostov, posebno slovenske vseučiliške mladeži. Bil sem pa tudi sam pri naših družbenikih ter jih nagovarjal, naj pridejo . . . Drago mi je, da sem leta 1890. mogel pridobiti podružnici 3 nove letnike in 1 ustanovnika . . . Plemeniti Vam znani dobrotnik podaril nam je tudi lani 10 gld., za kar mu budem kmalu v imenu odbora poslal pismeno zahvalo. S posebnim zadovoljstvom morem omeniti, da se mi je posrečilo nagovoriti nekega znanega gospoda, rodom Hrvata, da je poklonil za našo družbo 5 gld. . . Omeniti hočem le še, da dajem nekaterim našim obrtnikom naše časopise brat, da jih probujam; tudi naročam pri njih kako delo, da jih le pridobivam za našo družbo.“ Na to končuje svoje poročilo z naslednjimi besedami: „In tako se hočemo truditi še dalje, a milostni Bog naj nam podeli svoj blagoslov in obilen uspeh, saj delamo za uzore, ki jih je usadil on v človeško srce: za pravico in omiko! Prepričan sem, da škodo delajo veri in javnemu redu ôni, ki delajo proti našemu družbu svrhi. Zanjo mora biti, kdor je pošten in omikan!“ — Ko smo navedli črtice iz tega poročila, izrekujemo očitno zahvalo neumornemu prvomestniku, ki akopram v miru — za rojstveni ljud

noče počivati — zahvalo vsem brodarjem našega čolnička sredi tujega naroda — zahvalo izvani akademične Graške podružnice slednjemu onemu udu, ki morda težko prisluženi novčič daruje na naš domovinski oltar.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Jutrajšnji večer v Ljubljanski čitalnici) bode zelo zanimljiv. Za „Kerpana“ v senčnih podobah se delajo velike priprave. Izka kulis poizvedamo, da bo veliko raznovrstnih podob in da sodeluje pri podobah 15 oseb. Tedaj na svidenje pri večeru.

— (Čuden običaj pri Celjskih volitvah.) Iz Celja se nam piše: Povsod je navada, da pred hišo, kjer se voli, javni organi vzdržujejo red in pazio na to, da se volilcem ne godi krivica. V Celji je to drugače. Ne samo, da se policija malo briga, kaj počne razdivjana druhal, temveč dovoljeno je, da se v škafih prinaša vino pred poslopje, kjer volilci opravlja svojo državljanško dolžnost, tam piše in sicer toliko, da se tolpe tako opijó, da je sramotno. Na prostoru ni krčme in vino se prinaša iz drugod ležečih gostilen v navzočnosti policajev. Kaj pravite k temu? — Pokazalo se je posebno pri zadnji državnozborski volitvi, da tu mestna policija ni kos svojemu poklicu in zagotovo pričakujejo vsi zmerni mestjani, da bode v prihodnje poseglo vmes c. kr. okrajno glavarstvo in postavilo na mesto žandarmerijo, koja drugače zmatra svoj poklic, kakor pa Celjski policijski.

— (O zadevi nove hiše „Družbe sv. Mohora“) o kateri smo že večkrat govorili v našem listu, piše „Mir“ v zadnji številki: Družba sv. Mohorja hoče novo bišo zidati, in je stavbeni načrt predložila Celovškemu magistratu. Človek bi mislil, da se bodo mestni očetje razveselili, če se mestnim obrtnikom kak zasluzek odpre, namesto tega pa so se le prestrašili, ko so zvedeli, da pride na hišo slovenski napis. Kdo bi mislil, da se Celovška gospoda slovenske besede tako boji! Kedar pa kmetje v mesto kaj kupit pridejo, takrat znajo pa vse Celovčani slovenski; to je res čudno. Družba se pa ne bo udala, in Celovčani se bodo počasi že navadili slovenskih napisov.

— (Ljudsko šolstvo na Kranjskem) O ljudskem šolstvu na Kranjskem dobili smo nastopne, kako zanimive podatke. Na Kranjskem bilo je v minolem šolskem letu 299 javnih ljudskih učilišč, in sicer: 1 meščanska šola (na Krškem) in 298 ljudskih šol s 521 razredi, katere se razdele na posamezne okraje tako-le: Črnomaljski imel je 19 šol s 33 razredi; Kamniški 27 šol s 39 razredi; Kočevski 32 šol s 53 razredi, Kranjski 30 šol s 47 razredi; Krški 22 šol s 45 razredi; Litijski 20 šol s 37 razredi; Ljubljanski (mesto) 8 šol s 32 razredi in 8 paralelnimi razredi; Ljubljanski (okolica) 27 šol s 44 razredi; Logaški 22 šol z 49 razredi; Radovljiski 25 šol s 36 razredi; Novomeški 30 šol z 41 razredi. — Jednorazrednih ljudskih šol bilo je 177, dvorazrednih 65, trirazrednih 24, štirirazrednih 28, petrazrednih 3 in sedemrazrednih 1. — Meščanski bilo je 277 šol, 12 bilo jih je le za dečke, a 9 le za deklice. V 67 šolah učilo se je celi dan, v 205 poldnevno, v 26 šolah je pa bil deloma celidanski pouk, deloma poldnevni. Na novo odprli so lani 3 šole, a privatnih šol bilo je 17, med katerimi jih je imelo pravico javnosti 15. — Pomožnih šol bilo je 23 in ekskulendnih 5.

— (Iz Ormoža). Izvanredno vino pokusili smo v Ormoži zadnjo nedeljo pri tukajšnjem veleržci g. A. Miklu, ki ga je po srečki dobil od letošnje dunajske razstave, kamor ga je bil poklonil g. dr. Ivan Ostrič iz Zadra. Vino je bilo belo in zelo okusno. — Vreme imeli smo tukaj zadnje dni zelo ugodno. Silen jug nam je spravil visoki snega v treh dneh. Voda je bila velika. Drava porušila je več mlinov, mostovi so rešeni, ker se je z dinamitem led razstreljeval. Rž je precej poškodovana, prevlečena je s pajčevino, ki se je napravila pod snegom in je zadušila precej setve. Vinogradi niso pozebli.

— (Tedenški semnji v Zagrebu.) Mestno starostinstvo je sklenilo, da tui v bodoče, do 1. kimovca t. 1, na tedenških semnjih ne bode pobiralo nikakeršne tržnine. Ta sklep bode izvestno uplival močno, da bodo dosedanji obiskovalci tedenških semnjev Zagrebških tudi v nadalje gonili svojo živino tja, kajti v Zagrebu, kamor pridejo o tržnih dnevih kupci z vseh strani, je najlepša prilika, prodati živino draga in za gotovo piačilo, na kar svoje čitatelje posebno opozarjam.

Zahvala.

Shod zaupnih mož narodne stranke odkazal mi je častno nalogo, da sem prevzel kandidaturo v mestni skupini Mariborsko-Ptujski. Kandidat v tej skupini postavil se je samo za to, da se kontatuje število narodnih volilcev. Zarad tega in ker mi je bilo v agitacijskem odboru za Celjsko mestno skupino delovati, nesem skliceval v Mariborskem volilnem okraju shodov in se nesem predstavljal č. gg. volilcem. Vendar je bila udeležba narodnih volilcev pri volitvi živahnja. Prijetna dolžnost mi je torej, da izrekam č. gg. volilcem posebno pa še volilcem Središkim, Ljutomerskim in Ormoškim, ki so se brez vsake agitacije, na prost poziv v naših listih tako mnogobrojno udeležili volitve, ter oddali glas narodnemu kandidatu — meni — rodoljubno zahvalo! S svojo udeležbo skazali so čast slovenskemu imenu!

V Celji 11. marca 1891.

Dr. Ivan Dečko.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 13. marca. Sekcijski načelnik v vnanjem ministerstvu, Milovanović, imenovan je narodne banke vladnim poverjenikom.

Rim 13. marca ob 5. uri zvečer. Po mnjenju zdravnikov princ Napoleon jutrjnega dne ne bode preživel. Kralj je že od 3. ure popoludne s princesinjama Klotilda in Matildo v umirajočega sobi. Povodom kraljevega rojstvenega dne na jutri določena „revue“ izostane, isto tako tudi običajni obed pri vnanjem ministru. Princ Viktor bil je večkrat v sobi svojega očeta.

Pariz 13. marca. Kakor trdi „Figaro“, se je sklenilo, da se odpokliče poslanik Herbette. Njegov naslednik bode Laboulaye, sedaj francoski veleposlanik v Peterburgu.

Lisbona 13. marca. Ob vsej portugalski obali hud vihar. V pristaniščih v Lizboni, Figueiri in Oportu več ladij poškodovanih. V reki Tajo utonili dve osebi.

Poznanj 13. marca. Varta zopet močno narasla. Skoro vse dolenjo mesto je pod vodo. Vsled tega je nad tisoč oseb brez stanovanja. Več šol moralno se je zaključiti.

Berolin 14. marca. Windhorst umrl zjutraj ob 8^{1/4}. Windhorst imel po polunoči močno groznicu. Proti jutru je lahko zaspal, spanju sledila je polagoma smrt. K smrtni postelji prišli so Windhorsta hči, poslane Sperlich (?) in pokojnika nečak.

Razne vesti.

* (Povodnji v Galiciji). Iz raznih krajev v Galiciji poroča se o naraščanji vodá. Posebno Visla in Dunajec preplavila sta mnogo pokrajim in napravila veliko škode. Železniški nasipi so na raznih krajih pod vodo in je promet se moral ustaviti. Na železniški postaji Nadbrzezie, ki je vsa pod vodo, moral je načelnik postaje pobegniti v prvo nadstropje. Telegrafične zveze so deloma tudi pretrgane.

* (Dragoceno sveto pismo). V novem Jorku prodalo se je te dni za 75.000 frankov sveto pismo, ki je bilo tiskano v Moguncu l. 1450. Misli se, da je delo Gutenbergovo.

* (Bivša francoska cesarica Evgenija pred sodiščem pozvana) Sodišče v Bologni pozvalo je grofijo Montijo (cesarico Evgenijo) na dan 5. maja, ker ima tamošnji odvednik dr. Mattei od bivše cesarice še dobiti 22.000 lir ekspens za neko pogodbjo, katero je sklenil za njo s kneginjo Bacciochi.

* (Gimnazijčeva oporoka). Zbog bolezni primoran je bil pred dvema letoma osmošolec Rzeszowske gimnazije Aleksander Ludkiewicz ostaviti nake. Ko je pred kratkem umrl, zapustil je iz hvaležnosti do zavoda, v katerem se je bil šolal, vse svoje premoženje, 500 gld., društvu za podporo ubogih dijakov Rezeszowske gimnazije.

* (Krvava osveta). Madjarska divja strast, pokazala se je preteklo nedeljo v občini Kis-Hegyes. Posestnik Stefan Fülpel sel je s svojima hčerama iz cerkve, kar zadoni strel in stari Fülpel zgrudi se težko ranjen na tla. Morilec njegov, neki Jožef Karna, javil se je sam sodišču, ter rekel, da je starca zategadelj ustrelil, ker mu ni hotel dati hčere v zakon.

* (Brat zabodel brata). Na Moravskem zgodila se je prve dni marca grozna nesreča: Stariši 2 dečkov v starosti 11 in 13 let, šli so v bližnje mesto k maši ter pustili otroka sama doma. Dečka sta se nekaj sprla, jela se pretepati in napred zabodila sta drug druzega z noži tako, da sta bila ob prihodu staršev že oba mrtva. —

* (Nezgode na angleških železnicah). Angleške železnicne vožnje silno brzo in z bog tegu, se pripeti tudi laglje kaka nesreča. Po uradniških izkazih je prvič devet mesecev l. 1890 vsled nezgod na železnicni poginilo 773 oseb, ranjenih je pa bilo 3186. —

Pozornosti vreden stranski dohodek

ki se vedno veka in več let traje, morejo dobiti spretne in zanesljive osebe, ki pridejo mnogo z občinstvom v dotiko. Neomadeževana preteklost je pogoj. Določeni žandarji in podčastniki imajo prednost. — Vprašanja pod „G. S. 1891“ Gradeo poete restante. (84—6)

Mož

star 38 let, oženjen, išče službe v špecerjški stroki ali kako drugo jednakopravilo za primerno plačilo. — Ponudbe pošiljajo naj se blagohotno upravnemu tega lista z znamko „št. 1891“. (174—3)

Izkušen kovač išče pripravno

kovačnico

v najem vzeti ali v službo ustopiti, naj si bode na deželi ali tudi zunaj kranjske dežele.

Ponudbe naj se pošiljajo do konca junija gosp. Alojziju Štruklju, kovaču v Šent Vidu nad Ljubljano. (188—2)

V AMERIKO.

 VOŽNJI LISTKI (135—4) pri nizozemsko-ameriški pa-robrodni družbi.

I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7a DUNAJ.

Prospekti in pojasnila točno in zastonj.

Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

3000 kg. jako lepe prekajene domače slanine (špeha)

proda se skupaj ali v partijah.

Več pove iz prijaznosti upravnemu „Slov. Naroda“.

Lepo znano posestvo „pri Krači“

v Dovskem. (208—1)

Četrtna ure od železniške postaje Laze (Laas) oddajeno z lepo, eno nadstropje visoko hišo v kateri je prodajalica in gostilniški prostori, z lepim cvetličnim, sadnim in vrtom za sočivje, s hlevi (štalami) skladiščem (magacino), nivami, travniki in logom, se odda za več let v najem, oziroma se tudi proda. Natančneje se izve pri g. J. Perdan-u, trgovcu na Cesarja Jožeta trgu v Ljubljani.

ALOJZIJ KUNST

založnik obuvala

Židovske ulice 4 v Ljubljani, Židovske ulice 4.

Na ogled in izbiro postavljena je bogata, raznovrstna zaloga gotovih ženskih, moških in otroških čevljev, lastne fabrikacije

kateri se prodajajo po znižani ceni. — Naročila vsake vrste izdelajo se točno in po ceni. Mera se skrbno hrani. Pri naročilih po pošti naj se pošlje čevelj-vzorec. (202—1)

J. N. Potočnik

Kongresni trg št. 17

usoja si uljudno naznanjati, da je otvoril na tukajnjem trgu

moškokrojaško podjetje

in se priporoča za mnogobrojna prijazna naročila, opirajoč se na dosedanje večletno delovanje, posebno pa se gospodom c. kr. državnim uradnikom za izdelavo uniform. (184—4)

Nizke cene pri najboljšem delu.

Slovenci!

„BRIVEC“

nov šaljivo-podučljiv list

pričel je izhajati v Trstu v tem letu, po dvakrat v mesecu. — Kdo želi zvedeti, kakó Tržaški „BRIVEC“ brije, naj se blagovoli naročiti.

Za vse leto znaša naročnina 1 gld. 80 kr., za polu leta 90 kr.

Naročnina pošilja se samo tiskarni Dolenc v Trstu, Via Carintia št. 28. (191—6)

Slovenke!

Nakup palic.

Drenove mladike in berle iz jeséna, psikovine in drena kupuje v vsaki množini za visoko ceno

Janez Wakonič (183—3) v Šmartnem pri Litiji.

Zobozdravnik Schweiger

stanuje hotel „Stadt Wien“

(pri Maliči)

št. 23 in 24 — II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoludne, od 2. do 5. ure popoludne

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1/1. ure.

Najnovejše iznajdbe v zobozdravništvu. — Najboljši plombe, po barvi zobem prikladne. — Za vsa dela se jamči. (120—4)

P. n. slavnemu občinstvu s tem naznanjam, da sem svojo. (157—3)

krojačnico

preselil na

Sv. Petra cesto hiš. št. 2

(v hišo lekarnarja g. V. Mayerja)

in se zahvaljujem za dosedaj mi skazano zaupanje, ter se toplo priporočam za nadaljnje naročbe, zagotavlja solidno in ceno posrežbo, znamujem se z odličnim spoštovanjem

Franc Kraigher
krojač oblek za gospode.

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno pripomore, kdo hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih varvah (prav kakor oljnate varve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorek lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Največja razpošiljalnica blaga v Brnu Filip Ticho,

Zeleny trh 21. BRNO Radnička ulice 17.

Outlook

Blago
za ženske obleke
v vseh načinih tkanja,
izvršbah in baryah, najnovejše in najlegantnejše za ponladansko in
poletno sezono 1891/92.

Za celo obleko,
dvono široko,
v dobrni baži . . . gld. 3.50
v boljši baži 10 m " 6.—
v fini baži . . . 8.—
v najfinješi baži, " 9.—
čista volna 10 m " 9.—
v velefini baži, " 13.—
čista volna 10 m " 13.—
francosko blago.

Črni kašmir,
saksinski izdelek, gladek,
progast ali rožast:
1 obleka 10 m, gladek
gld. 4.50.
1 obleka 10 m, progast
gld. 5.50 do najfin. vrste.

Angleški sefiri (platno),
najfinješi in najpraktičnejše
za domače in cestne obleke.
Novo!

1 cela obleka v Ia. baži
10 m gld. 5.50.
1 cela obleka v IIa. baži
10 m gld. 4.—

Francosko blago,
(satini),
ki se sme prati, za kar se
jamči.

Za celo obleko,
10 metrov:
v dobrni baži . . . gld. 2.80
v fini baži . . . 3.50
v najfinješi baži " 4.50
v atlasasti baži . . . 6.—

Jutni zastori,
turški uzorec kompletni
dolgoti prve baže gld. 3.50
druge baže gld. 2.50.

Tuniški zastori,
z zlatom pretkani, z velefinimi progami in copi,
kompletna dolgoti v vseh
varvah gld. 4.50.

Garnitura,
2 posteljni pregrinjali in pr
iz jute . . . gld. 3.50
iz ripsa . . . 4.50

Manilske
posobne preproge
jako trajne,
ostanek 10—11 m gld. 3.40.

Platneno blago
kos-30 Dunajskih vatkov.

Cena kosu:
Rumburško statvino platno,
5 četrtrink široko gld. 6.50.
Rumburški oksford, pristne
barve, la gld. 6.50.

Rumburški oksford, pristne
barve Ha gld. 4.50.
Šifon, dobre baže, la gld.
4.50, 5.50, 6.50 do gl. 9.—
Domače platno, štiri četrtrinki
široko, gld. 4.50, 5 četrtrink gld. 5.50.

Štefanjsko platno, pet četrtrink
široko, popolno na-
domestilo za platnene tka-
nine gld. 9.—
Atlasasti gradl za posteljne
prevlake la gld. 8.50, Ha
gld. 5.50.

Platnene rjuhe brez šivi,
komad 2 m dolg gld. 1.10.
Kanefas, la baže za po-
steljne prevlake gld. 6.—

Zenske srajce iz šifona ali
močnega platna, s čip-
kami, 6 komadov gld. 3.50.
iz najboljše Rumburške
tkanine s svicarsko ve-
zenino 6 komadov gld. 6.—

Ilustrovani modni katalogi zastonj in franko. — Uzorci pošljejo
se na zahtevanje od vsega blaga zastonj in franko.

BENSDORP & Comp. v Amsterdamu

priporočajo svoj fini

holandski cacao-prašek

ki ima najizvrstnejši okus, je zajamčeno čist, lahko raztopljen in tako redilen.
Prodajajo ga: Mihael Kastner, Peter Lassnik, M. E. Supan, H. L. Wenzel, J. Klauer, J. Perdan, Jeglič & Leskovic.

Vsek slovenski gospodar,

ki še ni naročen
na ilustrovani
gospodarski list
"Kmetovalec" s prilogom "Vrtnar", pošlje naj svoj
naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera
mu določi prvo številko brezplačno in iz katere more
sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega na-
prednega slovenskega gospodarja. (60-26)

Mlin z zemljiščem.

V Smarči poleg Kamnika ob Bistrici ležeci
mlin in žaga, kakor tudi k njima spadajoča velika
zemljišča (njive, travniki in gozd) prodaja se takoj
pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji. — Zbog bližine do
lokalne železnice Kamniške ter z bog vedno močne vodne
sile, katero je mogoč celo podvojiti, pravljivo je to posestvo
osobito za kako večje obrtniško podjetje. Podrobna pojas-
nila daje lastnik

Janez Ferlinz

(204-1) v Kamniku, na Šutni h. št. 46.

Piccolijeva esenca za želodec,

prirejena po lekarju PICCOLI-ju
v Ljubljani, je želodec krep-
čajoče, telesno zaprte in gliste
odstranjujoče sredstvo; rabi se tudi
uspešno proti zlatej žili (hemoroidi)
ter urejuje s svojim razmeh-
čujocim učinkom prebavljenje in
sploh delovanje želodca. Stek-
lenica 10 kr. — Esenco za želodec
pošilja izdelovatelj v zaboječih po 12
in več steklenič. Zaboječek po 12
stekl. velja gld. 1.36, z 55 stekl.
(zaboječek 5 Kg.) velja gld. 5.26.
Poštne troške plačajo naročniki.
(712-22)

Št. 4462.

Razglas.

(178-3)

V zmislu §. 15. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z
dné 5. avgusta 1887. l., št. 22 dež. zak.) se javno naznanja, da so

imeniki volilcev

za letošnjo dopolnilno volitev občinskega sveta sestavljeni in da se smejo
od danes naprej 14 dnij tukaj pregledovati in zoper nje ulagati
ugovori.

O pravočasno uloženih ugovorih razsojal bodo občinski svet.

Mestni magistrat Ljubljanski
dne 6. marca 1891.

BERNARD TICHO v BRNU

razposilja:

Odrezke
brnščka sukna
3-10 metrov, — za popolno
obleko, — gld. 3.75.

Odrezke
brnščka sukna
3-10 metrov, moderno blago,
5 gld.

Odrezke
brnščka sukna
za vrhne suknje, 2-10 metrov,
zgolj iz volne, 7 gld.

Odrezke
poletne preje grebenice
6-10 metrov, — za popolno
obleko, — 3 gld.

Odrezke za piketne telovnike
z modernimi uzorki, pralne in
zadostne za popolen telovnik,
1 gld.

Odrezke svilene preje
grebenice
za popolne hlače, 1-10 metra,
5 gld.

Kraljevsko tkanino
 $\frac{5}{4}$ široko, boljše nego platno,
1 komad 30 vatlov, 6 gld.

Domače platno
 $\frac{5}{4}$ široko, gld. 4.50.
 $\frac{3}{4}$ široko, gld. 5.50.

Šifon
naj nejšje vrste, 1 komad 30
celih vatlov, gld. 5.0.

Poletne ogrinjače
 $\frac{5}{4}$ velike,
sukančen, 1 kom. gld. 1.20.
čisto volnen, 1 kom. 2 gld.

Ripsove garniture s čopki
sestoječe iz dvoje pregrinjal
za postelje in jednega za mizo,
4 gld.

Srajce za delavce
iz najboljšega Molinskega ali
Rumburškega Oksforsta, 3 komadi
2 gld.

Posilja se po poštinem povzetju. — Uzoreci najnovejšega blaga
za oblike za gospode in gospod pošiljajo se brezplačno in frankovano.
— Listi z uzoreci za krojače nefrankovano. (197-1)

Spretni agenti

za zavarovanje proti toči
vsprejmejo se proti ugodnim pogojem.

Ponudbe pod „Toča“ upravnemu „Slovenškemu Narodu“. (158-3)

C. kr. izklj. priv.
steklenice
za
pivo
z žičastim (drat-
nim) zamaškom
so najizbornejša, obče pri-
pravljana priprava, da se pivo
vzdrži dolgo sveže in dobro.
— Dobivajo se v velikosti po
 $\frac{1}{2} \text{ l}$ in 1 liter
s potrebnimi klejavimi (gu-
mijevimi) cevimi po jako
nizki ceni v Ljubljani pri
Franu Kollmann-u
zaloga steklenine, porcelana
in svetilk. (190-2)

RESTAVRACIJA HOTELA PRI SLONU.

Jutri v nedeljo dne 15. marca

VOJAŠKI KONCERT

godbe c. in kr. peš-polka št. 17.

Začetek ob 8. uri.

Ustoppina 30 kr.

Mnogobrojnega poseta prosi ujedno in udano

(201) **J. HAFNER**, restavrater.

Najnižje cene.
Kuverte s firmo
priporoča po nizki ceni
„NARODNA TISKARNA“. (179-2)
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Oznanilo.

Po želji slav. odbora in čast. društvenikov
čitalnice prevzel sem stalno

čitalniško restavracijo

in bodem odslej postregel tudi z obedom.

Meni do sedaj izkazano naklonjenost si
hočem ohraniti z vsestransko skrbno in dobro
postrežbo.

Slavno občinstvo najuljudneje vabim ter se
udano priporočam

(206-1) **JOSIP TRINKER**
restavrater Ljubljanske čitalnice.

Zaloga piva v Ljubljani prve Graške delniške pivovarne

zdržani pivovarni
Schreiner v Gradi in Hold v Puntigamu
je pri

M. Zoppitsch-u
Kolodvorske ulice št. 24 pritlično
kateri ima v svoji mestni in tranzitni ledenici v Ljubljani po
nizki tovarniški ceni na prodaj

(173-1) najboljše vrste vedno svežega piva
iz zgoraj imenovanih pivovarn ter pošilja mestnim kupovalcem
piva tudi potrebni led na dom brez vseh stroškov.

Na vprašanja odgovarja točno in frankovano.